

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 20/18
Luxemburg, 17 decembrie 2018

Ordonanța președintelui Curții în cauza C-619/18 R
Comisia/Polonia

Polonia trebuie să suspende imediat aplicarea dispozițiilor naționale privind reducerea vârstei de pensionare a judecătorilor Curții Supreme

Motivele de fapt și de drept prezentate de Comisie justifică acordarea măsurilor provizorii

La 3 aprilie 2018 a intrat în vigoare noua lege poloneză privind Curtea Supremă (denumită în continuare „Legea privind Curtea Supremă”). În temeiul acestei legi, vârsta de pensionare a judecătorilor Curții Supreme a fost redusă la 65 de ani. Noua limită de vârstă se aplică la data intrării în vigoare a legii, inclusiv judecătorilor acestei instanțe numiți anterior acestei date. Prelungirea funcției judiciare active a judecătorilor Curții Supreme dincolo de vârsta de 65 de ani este posibilă însă este condiționată de prezentarea unei declarații care să indice dorința judecătorilor de a continua să își exercite funcția și a unui certificat care să ateste că starea lor de sănătate le permite să desfășoare activitatea de judecată, precum și de autorizarea președintelui Republicii Polone. Pentru acordarea acestei autorizații, președintele Republicii Polone nu ar fi ținut de vreun criteriu, iar decizia sa nu ar face obiectul unui control jurisdicțional.

Astfel, potrivit legii, judecătorii în exercițiu ai Curții Supreme care au împlinit vârsta de 65 de ani înainte de data intrării în vigoare a acestei legi sau cel târziu la 3 iulie 2018 trebuiau să se pensioneze la 4 iulie 2018, în afară de cazul în care au prezentat, înainte de 3 mai 2018 inclusiv, o asemenea declarație și un asemenea certificat și dacă președintele Republicii Polone le acordă autorizația de a-și prelungi funcția la Curtea Supremă¹.

Comisia a introdus, la 2 octombrie 2018, o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în fața Curții de Justiție². Comisia apreciază că, pe de o parte, prin reducerea vârstei de pensionare și prin aplicarea acesteia judecătorilor numiți la Curtea Supremă până la 3 aprilie 2018 și, pe de altă parte, acordând președintelui Republicii Polone puterea discreționară de a prelungi funcția judiciară activă a judecătorilor Curții Supreme, Polonia a încălcat dreptul Uniunii³.

În așteptarea hotărârii Curții, Comisia a solicitat Curții, în cadrul unei proceduri de măsuri provizorii, să oblige Polonia⁴ să adopte următoarele măsuri provizorii: 1) să suspende aplicarea dispozițiilor naționale privind reducerea vârstei de pensionare a judecătorilor Curții Supreme; 2) să ia orice măsură necesară pentru a se asigura că judecătorii Curții Supreme vizați de dispozițiile în litigiu pot continua să își exercite funcția în același post, bucurându-se totodată de același statut și de aceleași drepturi și condiții de lucru ca înaintea intrării în vigoare a Legii privind Curtea Supremă; 3) să se abțină de la adoptarea oricărei măsuri care vizează numirea judecătorilor Curții Supreme în locul judecătorilor Curții Supreme vizați de aceste dispoziții, precum și de la adoptarea oricărei

¹ În ceea ce privește judecătorii Curții Supreme care vor împlini vârsta de 65 de ani între 4 iulie 2018 și 3 aprilie 2019, aceștia se vor pensiona la 3 aprilie 2019, cu excepția situației în care depun, înainte de 3 aprilie 2019, declarația și certificatul solicitate și dacă președintele Republicii Polone autorizează prelungirea funcției lor în serviciul Curții Supreme. În ceea ce privește judecătorii Curții Supreme numiți la Curtea Supremă înainte de 3 aprilie 2018 și care vor împlini vârsta de 65 de ani după 3 aprilie 2019, prelungirea funcției judiciare active a acestor judecători dincolo de vârsta de 65 de ani este supusă regimului general, și anume prezentarea unei declarații și a unui certificat, precum și autorizarea președintelui Republicii Polone.

² Cauza C-619/18.

³ Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁴ Susținută de Ungaria.

măsuri privind numirea noului prim-președinte al Curții Supreme sau indicarea persoanei însărcinate să conducă Curtea Supremă în locul primului său președinte până la numirea noului prim-președinte; 4) să comunice Comisiei, în termen de cel mult o lună de la notificarea ordonanței Curții, iar ulterior în fiecare lună, toate măsurile pe care le va fi adoptat pentru a se conforma pe deplin acestei ordonanțe.

Prin ordonanța din 19 octombrie 2018, vicepreședintele Curții a admis provizoriu toate aceste cereri până la adoptarea ordonanței care încheie procedura măsurilor provizorii⁵.

În ordonanța dată astăzi, Curtea amintește că măsurile provizorii nu pot fi acordate de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii decât dacă 1) se stabilește că acordarea lor este justificată la prima vedere în fapt și în drept (*fumus boni juris*) și dacă 2) aceste măsuri sunt urgente, în sensul că trebuie să fie necesar, pentru a se evita un prejudiciu grav și ireparabil adus intereselor Uniunii reprezentate de Comisie, ca ele să fie dispuse și să își producă efectele anterior deciziei finale. Judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii trebuie de asemenea, dacă este cazul, să evalueze comparativ interesele prezente în cauză.

În primul rând, în ceea ce privește condiția referitoare la existența unui *fumus boni juris*, Curtea subliniază că această condiție este îndeplinită atunci când cel puțin unul dintre motivele invocate de partea care solicită măsurile provizorii în susținerea acțiunii pe fond nu pare, la prima vedere, lipsit de un temei serios. În speță, argumentele invocate de Comisie nu par, la prima vedere, lipsite de temei serios și, prin urmare, nu este exclus ca dispozițiile naționale în litigiu să aducă atingere principiilor inamovibilității judecătorilor și independenței judiciare și, în consecință, să încalce obligația care îi revine Poloniei de a garanta o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile care țin de dreptul Uniunii.

În al doilea rând, în ceea ce privește condiția referitoare la urgență, Curtea amintește că finalitatea procedurii de măsuri provizorii este de a garanta deplina eficacitate a viitoarei hotărâri definitive în vederea evitării unei lacune în protecția juridică asigurată de Curte. Pentru a atinge acest obiectiv, caracterul urgent trebuie apreciat în raport cu necesitatea care există de a statua cu titlu provizoriu pentru a se evita ca un prejudiciu grav și ireparabil să fie cauzat părții care solicită protecția provizorie. În speță, Comisia arată că aplicarea dispozițiilor naționale în litigiu până la pronunțarea hotărârii Curții asupra acțiunii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor introduse de Comisie (denumită în continuare „hotărârea definitivă”) este susceptibilă să cauzeze un prejudiciu grav și ireparabil în raport cu ordinea juridică a Uniunii. Potrivit Curții, independența instanțelor naționale este esențială pentru buna funcționare a mecanismului trimiterii preliminare. Ea este de asemenea primordială în cadrul măsurilor Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și penală, care se întemeiază pe încrederea reciprocă a statelor membre față de sistemele lor judiciare respective. În consecință, faptul că, în urma aplicării dispozițiilor naționale în litigiu, independența Curții Supreme poate să nu fie garantată până la pronunțarea hotărârii definitive poate determina un grav prejudiciu în raport cu ordinea juridică a Uniunii și, prin urmare, cu drepturile conferite justițiarilor de dreptul Uniunii, precum și cu valorile lor, enunțate la articolul 2 TUE⁶, pe care se întemeiază această Uniune, în special cea a statului de drept. Pe de altă parte, având în vedere autoritatea deciziilor Curții Supreme în privința instanțelor naționale inferioare, faptul că, în cazul aplicării dispozițiilor naționale în litigiu, independența acestei instanțe poate să nu fie garantată până la pronunțarea hotărârii definitive este susceptibilă să compromită încrederea statelor membre și a instanțelor lor în sistemul judiciar polonez și, pe cale de consecință, în respectarea de către acest stat membru a statului de drept. Astfel, faptul că, în urma aplicării dispozițiilor naționale în litigiu, independența Curții Supreme poate să nu fie garantată până la pronunțarea hotărârii definitive ar putea determina statele membre să refuze recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele poloneze, ceea ce este de natură să determine un prejudiciu grav și ireparabil în raport cu dreptul Uniunii. Prin urmare, Curtea consideră că Comisia a dovedit că, în caz de refuz privind acordarea măsurilor provizorii pe care aceasta le solicită, aplicarea

⁵ A se vedea CP nr. 159/18.

⁶ Această dispoziție prevede printre altele că Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților.

dispozițiilor naționale în litigiu până la pronunțarea hotărârii definitive poate cauza un prejudiciu grav și ireparabil în raport cu ordinea juridică a Uniunii. În consecință, Curtea consideră că urgența măsurilor provizorii solicitate de Comisie este dovedită.

În al treilea rând, Curtea examinează dacă evaluarea comparativă a intereselor pledează în favoarea acordării măsurilor provizorii. Ea arată că interesul general al Uniunii în raport cu buna funcționare a ordinii sale juridice ar risca să fie afectat în mod grav și ireparabil, în așteptarea hotărârii definitive, dacă măsurile provizorii solicitate de Comisie nu ar fi dispuse în timp ce acțiunea principală ar fi admisă. În schimb, interesul Poloniei pentru buna funcționare a Curții Supreme nu este susceptibil să fie afectat într-un asemenea mod în cazul acordării măsurilor provizorii solicitate de Comisie în timp ce acțiunea principală ar fi respinsă, dat fiind că această acordare ar avea doar efectul de a menține, pentru o perioadă limitată, aplicarea regimului juridic existent anterior adoptării Legii privind Curtea Supremă. În aceste condiții, Curtea consideră că evaluarea comparativă a intereselor prezente în cauză înclină în favoarea acordării măsurilor provizorii solicitate de Comisie.

În consecință, Curtea **admite cererea de măsuri provizorii a Comisiei.**

MENTIUNE: Curtea va pronunța o hotărâre definitivă asupra fondului cauzei la o dată ulterioară. O ordonanță privind măsuri provizorii nu prejudică fondul acțiunii principale.

MENTIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al ordonanței se publică pe site-ul CURIA.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293